

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการศึกษา

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างดัชนีราคาหลักทรัพย์และมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์กลุ่มอาเซียน ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างดัชนีราคาปิดหลักทรัพย์ และมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ จากตลาดหลักทรัพย์กลุ่มอาเซียน จำนวน 5 ประเทศ ได้แก่ ประเทศไทย มาเลเซีย สิงคโปร์ อินโดนีเซียและฟิลิปปินส์ ระยะเวลาตั้งแต่วันที่ 3 มกราคม 2543 ถึงวันที่ 30 เมษายน 2553 รวมทั้งสิ้น 714 วัน โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลพาแนลแบบไม่นิ่ง ได้แก่ การทดสอบพาแนลยูนิทรูท การทดสอบพาแนลโคอินทิเกรชัน การทดสอบแบบจำลองพาแนล การประมาณค่าความสัมพันธ์ และการหาความสัมพันธ์ระยะสั้น ของแบบจำลอง ความสัมพันธ์ระหว่างดัชนีราคาหลักทรัพย์และมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์กลุ่มอาเซียน

5.1.1 สรุปผลการทดสอบพาแนลยูนิทรูท

การทดสอบพาแนลยูนิทรูทของตัวแปรที่นำมาศึกษา ทำการทดสอบด้วยวิธี LLC Test วิธี Breitung Test วิธี Hadri Test วิธี IPS Test และวิธี Fisher-Type Tests โดยใช้ Fisher-ADF และ Fisher-PP ผลที่ได้มีดังนี้

ผลการทดสอบด้วยวิธี LLC Test พบว่าดัชนีราคาหลักทรัพย์และมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์มีความนิ่งที่ ระดับ First Difference หรือ $I(1)$

ผลการทดสอบด้วยวิธี Breitung Test พบว่ามูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ มีความนิ่งที่ ระดับ Level หรือ $I(0)$

ผลการทดสอบด้วยวิธี IPS Test พบว่าดัชนีราคาหลักทรัพย์และมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์มีความนิ่งที่ ระดับ First Difference หรือ $I(1)$

ผลการทดสอบด้วยวิธี Fisher-Type Tests โดยใช้ Fisher-ADF พบว่าดัชนีราคาหลักทรัพย์และมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ มีความนิ่งที่ ระดับ First Difference หรือ $I(1)$

ผลการทดสอบด้วยวิธี Fisher-Type Tests โดยใช้ Fisher-PP พบว่าดัชนีราคาหลักทรัพย์และมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ มีความนิ่งที่ ระดับ First Difference หรือ $I(1)$

ผลการทดสอบด้วยวิธี Hadri Test พบว่ามูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ มีความนิ่งที่ระดับ First Difference หรือ $I(1)$

การศึกษาพบว่า การทดสอบด้วยวิธี LLC Test วิธี IPS Test และวิธี Fisher-Type Tests โดยใช้ Fisher-ADF และ Fisher-PP มีผลการทดสอบที่ตัวแปรทุกตัวมีความนิ่ง ณ ระดับ First Difference หรือมีอันดับความสัมพันธ์ของข้อมูล เท่ากับ 1 หรือ $I(1)$ ดังนั้นจึงเลือกใช้ผลการทดสอบพหุเนลยูนิตจากวิธีดังกล่าว เพื่อนำไปใช้ในการทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรในแบบจำลองพหุเนลโคอินทิเกรชัน

5.1.2 สรุปผลการทดสอบพหุเนลโคอินทิเกรชัน

ผลการทดสอบพหุเนลโคอินทิเกรชันโดยใช้วิธีของ Pedroni วิธีของ Kao และวิธีของ Fisher พบว่าแบบจำลอง ความสัมพันธ์ระหว่างดัชนีราคาหลักทรัพย์ และมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์กลุ่มอาเซียน มีโคอินทิเกรชัน หรือตัวแปรในแบบจำลอง ความสัมพันธ์ระหว่างดัชนีราคาหลักทรัพย์ และมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์กลุ่มอาเซียน มีความสัมพันธ์กัน

5.1.3 สรุปผลการทดสอบแบบจำลองที่ใช้ในการศึกษา

ผลการศึกษาทั้ง วิธี LM-test และวิธี Hausman Test แสดงให้เห็นว่า การประมาณโดย Cross section - Random Effect เหมาะสมที่สุดในการประมาณแบบจำลองที่ใช้ในการศึกษา ดังนั้นในกรณีนี้จึงใช้การประมาณ Cross section - Random Effect ในการประมาณแบบจำลองเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างดัชนีราคาหลักทรัพย์และมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์กลุ่มอาเซียน

5.1.4 สรุปผลการประมาณค่าความสัมพันธ์ระหว่างดัชนีราคาหลักทรัพย์ และมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์กลุ่มอาเซียน

ผลการประมาณค่า ความสัมพันธ์ระหว่างดัชนีราคาหลักทรัพย์ และมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์กลุ่มอาเซียน ด้วยวิธี OLS วิธี DOLS และวิธี GMM มีดังนี้

ผลการประมาณค่าแบบจำลองความสัมพันธ์ ระหว่างมูลค่าการซื้อขาย หลักทรัพย์ และดัชนีราคาหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์กลุ่มอาเซียน ด้วยวิธีการประมาณค่าแบบกำลังสองน้อย

ที่สุด (OLS) พบว่ามูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงดัชนีราคาหลักทรัพย์ ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางเดียวกัน เมื่อ มูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ เปลี่ยนแปลงไปร้อยละ 1 จะทำให้ดัชนีราคาหลักทรัพย์เปลี่ยนแปลงไปในทิศทางเดียวกันเท่ากับร้อยละ 0.433849

ผลการประมาณค่าแบบจำลองความสัมพันธ์ ระหว่างมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ และ ดัชนีราคาหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์กลุ่มอาเซียน ด้วยวิธีการประมาณค่าการเปลี่ยนแปลงเชิงพลวัตแบบกำลังสองน้อยที่สุด (DOLS) พบว่ามูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงดัชนีราคาหลักทรัพย์ ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางเดียวกัน เมื่อมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ เปลี่ยนแปลงไปร้อยละ 1 จะทำให้ดัชนีราคาหลักทรัพย์เปลี่ยนแปลงไปในทิศทางเดียวกันเท่ากับร้อยละ 0.437076

ผลการประมาณค่าแบบจำลองความสัมพันธ์ ระหว่างมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ และ ดัชนีราคาหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์กลุ่มอาเซียน ด้วยวิธีการของโมเมนต์ในรูปทั่วไป(GMM) พบว่ามูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงดัชนีราคาหลักทรัพย์ ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางเดียวกัน เมื่อ มูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ เปลี่ยนแปลงไปร้อยละ 1 จะทำให้ดัชนีราคาหลักทรัพย์เปลี่ยนแปลงไปในทิศทางเดียวกันเท่ากับร้อยละ 0.822030

5.1.5 สรุปผลการหาความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพในระยะสั้น (ECM)

ผลการทดสอบแบบจำลองความสัมพันธ์ระหว่าง ดัชนีราคาหลักทรัพย์และมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ ด้วยวิธี Error Correction Mechanism ซึ่งเป็นการศึกษาการปรับตัวในระยะสั้นเพื่อเข้าสู่ดุลยภาพในระยะยาว จากการประมาณค่าจากวิธี OLS วิธี DOLS และวิธี GMM ผลที่ได้มีดังนี้

ผลการหาความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพระยะสั้นด้วยวิธี OLS พบว่าในระยะสั้นหากดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์มีการเบี่ยงเบนออกจากดุลยภาพจะมีการปรับตัวเพื่อเข้าสู่ดุลยภาพในระยะยาว โดยมีความเร็วของการปรับตัวในระยะสั้น (Speed of Adjustment) เท่ากับ -0.010139

ผลการหาความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพระยะสั้นด้วยวิธี DOLS พบว่าในระยะสั้นหากดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์มีการเบี่ยงเบนออกจากดุลยภาพจะมีการปรับตัวเพื่อเข้าสู่ดุลยภาพในระยะยาว โดยมีความเร็วของการปรับตัวในระยะสั้น (Speed of Adjustment) เท่ากับ -0.009169

ผลการหาความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพระยะสั้นด้วยวิธี GMM พบว่าในระยะสั้นหากดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์มีการเบี่ยงเบนออกจากดุลยภาพจะมีการปรับตัวเพื่อเข้าสู่ดุลยภาพในระยะยาว โดยมีความเร็วของการปรับตัวในระยะสั้น (Speed of Adjustment) เท่ากับ -0.007771

5.2 ข้อเสนอแนะ

เนื่องจากปัจจัยที่มีผลต่อดัชนีตลาดหลักทรัพย์ ยังมีอีกหลายปัจจัยที่ไม่ได้นำมาประกอบการศึกษา จึงมีข้อเสนอแนะคือ ควรนำปัจจัยจากภายในประเทศ เช่น ปัจจัยทางเศรษฐศาสตร์จุลภาค และปัจจัยทางมหภาคตัวอื่น ๆ มาร่วมพิจารณาถึงความสัมพันธ์กับดัชนีตลาดหลักทรัพย์ด้วย

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved